



TSJILP -

TSJILP -

TSJILP van een vogel in

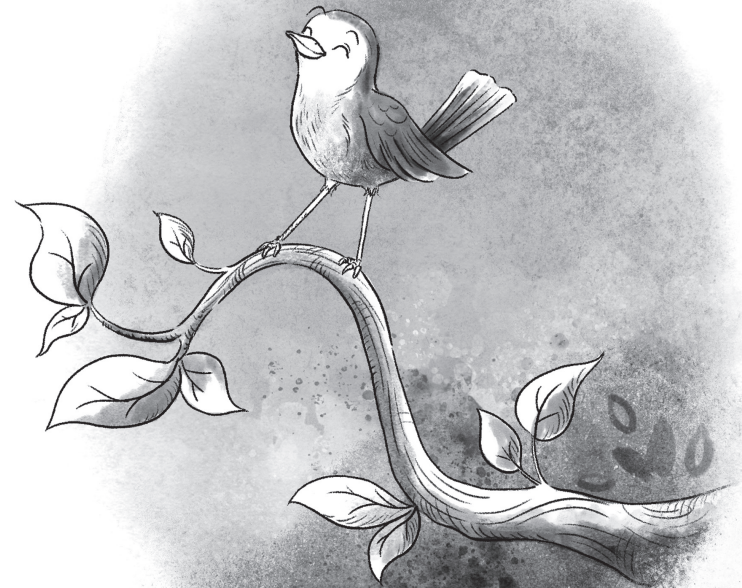
de boom boven mijn hol.

‘Die brutaliteit!’ gromde ik in mezelf. ‘Hebben die suffe schepsels niet in de gaten wie ik ben? Denken ze dat een GROTE BOZE WOLF zijn grote mond heeft om liedjes te zingen?’ Nog half in slaap rolde ik uit bed om die mislukte flierefluiter eens goed de waarheid te vertellen, toen het tot me doordrong:

Er zit een *vogel* in  
MIJN BOOM!



2



Geloof me, ik ben geen fan van vogels. Die veren blijven altijd in mijn keel steken en ik wil al helemaal niet door ze gewekt worden. Ik krijg mijn onweerstaanbare uiterlijk niet voor niks, hè? Mijn nachtelijke schoonheidsslaapjes houden mijn nagels lang, mijn vacht dik en mijn tanden stralend en vlijmscherp.

3



Maar dit herriemakende exemplaar fleurde me ineens helemaal op! Want zingende vogels betekenen lente. En lente betekent maar één ding:

## ETEN!

Afgelopen winter was zwaar. Praat me er niet van. Lang, ellendig en hongerig. Niks anders om op te knagen dan knarsende insecten en magere ratten, niet veel meer dan een holle kies vol haar en staart.

*Blegh!*

Ik verschrompel met de dag meer. Maar dat is met de komst van mijn kleine verenvriend allemaal voorbij. Nog even en dit bos zit barstensvol smakelijke babysnackjes...

Adieu pissebedden! Vaarwel ratten!

Halloooo kleine biggetjes! Welkom schattige paashaasjes! En wat goed, lieve lentekippetjes, om eindelijk weer met jullie te kunnen babbelen...

of zal ik zeggen: aan jullie te kunnen

## KNABBELEN!

Hehehehe...

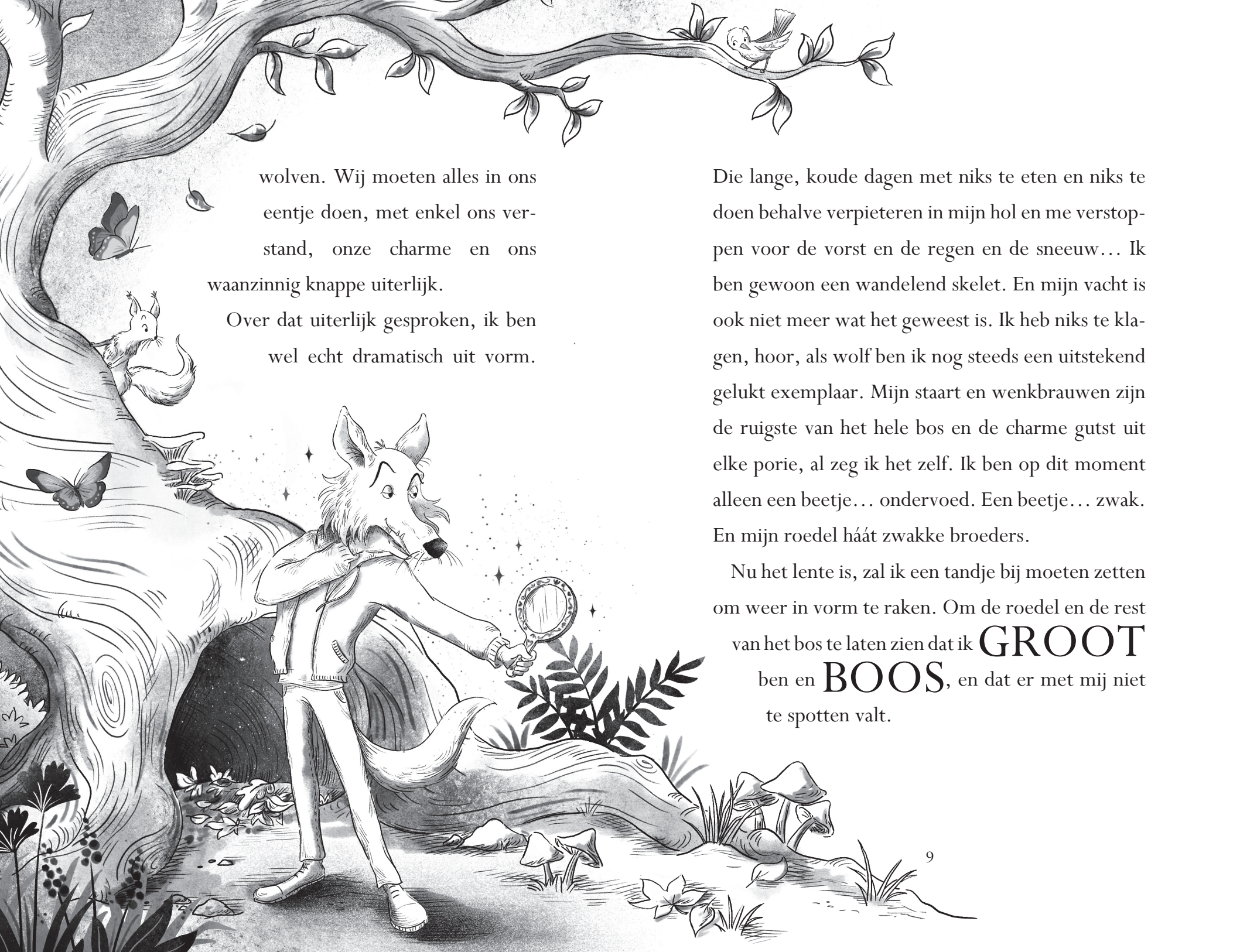
## MMMMMM!

Lang leve de lente!

En als klap op de vuurpijl is het komend weekend ook nog eens het beste feest van het jaar. Zondag is de jaarlijkse lentebarcue van de wolvenroedel!







wolven. Wij moeten alles in ons eentje doen, met enkel ons verstand, onze charme en ons waanzinnig knappe uiterlijk.

Over dat uiterlijk gesproken, ik ben wel echt dramatisch uit vorm.

Die lange, koude dagen met niks te eten en niks te doen behalve verpieteren in mijn hol en me verstoppen voor de vorst en de regen en de sneeuw... Ik ben gewoon een wandelend skelet. En mijn vacht is ook niet meer wat het geweest is. Ik heb niks te klagen, hoor, als wolf ben ik nog steeds een uitstekend gelukt exemplaar. Mijn staart en wenkbrauwen zijn de ruigste van het hele bos en de charme gutst uit elke porie, al zeg ik het zelf. Ik ben op dit moment alleen een beetje... ondervoed. Een beetje... zwak. En mijn roedel háát zwakke broeders.

Nu het lente is, zal ik een tandje bij moeten zetten om weer in vorm te raken. Om de roedel en de rest van het bos te laten zien dat ik **GROOT** ben en **BOOS**, en dat er met mij niet te spotten valt.

